

Možnost – jak se stává (vzniká)

Pokud nic není, nic není skutečné, a ani se tedy nemůže stávat skutečnou možností, tj. z „nicoty“ nic vzniká „nemůže“, ani „skutečné („budé“) možnosti“; skutečné možnosti (tedy ovšemže „budé“ možnosti“) mohou vzniká jen zároveň se vznikajícími (aktuálně vznikajícími) skutečnostmi jako celky, tedy s „pravými událostmi“. To však platí jen z hlediska nicoty samé, tedy z hlediska, které samo nicotné (nesmyslné) není, z hlediska „vně“ nicoty. Z ničeho (z nicoty) může vzniknout „něco“ pouze činem, (aktem, akcí). V rámci nicoty je všechno „naprosto nemožné“; aby se z naprosto nemožného mohla stát skutečná (opravdová, byť nejsoucí, tj. ještě neuskutečněná) možnost, je zapotřebí činu. Jakou povahu však má (může mít) čin, který sám ještě nemůže být zahrnut do rámce skutečnosti (a nemůže být ani z nějaké skutečnosti odvozen? Ale který ani nelze z tohoto rámce skutečnost vyřadit, vyloučit?) Tady nezbývá než přemyslet na nějaký „pra-čin“, eventuálně na velkou či supervelkou množinu „pra-činů“.

(Písek, 180822-2.)